

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 4	Utgitt 24 januar.	1910
-------	-------------------	------

Regler

20 janr.

om størrelsen av den i lov angaaende jagt og fangst av
20 mai 1899 § 6 paabudte avgift samt for jagt efter
vildren paa de i samme lovs § 7 omhandlede fjeld-
strækninger,

utfærdiget av Landbruksdepartementet den 20 januar 1910 i henhold til den Indredepartementet ved kongelig resolution av 17 juni 1899 meddelte bemyndigelse, jfr. kongelig resolution av 17 februar 1900 angaaende overførelse av visse saker fra Indredepartementet til Landbruksdepartementet.

I.

§ 1. Den i lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 6 paabudte aarlige avgift, som skal erlægges av norsk borger for jagt og fangst i statsalmenning og umatrikulert statsskog, forsaavidt han er utenbygds-boende og ikke er grundeier i det eller de herreder, hvori almenningen eller statsskogen ligger, skal indtil videre for jagt med hund samt fangst være 10 — ti — kroner og for jagt uten hund samt fangst 1 — én — krone.

§ 2. Jagt efter vildren paa de i samme lovs § 7 omhandlede fjeldstrækninger kan indtil videre drives av enhver mot løsning av jagtkort, som av norsk borger, der er bosatt eller grundeier i et til saadan fjeldstrækning støtende herred, betales med 2 — to — kroner, av anden norsk borger med 10 — ti — kroner og av utlænding med 200 — to hundrede — kroner (heri ikke indbefattet den for utlænding for jagt ifølge lovens § 12 paabudte avgift av 100 kroner). Jagtkortet, som lyder paa navn, gjælder for kalenderaaret og hjemler ret til at fælde det deri nævnte antal vildren, der for tiden bestemmes til 3 dyr. Jagtkortet utstedes av lensmanden. Det skal medføres og inden jagtomraadet forevises, naarsomhelst det av nogen forlanges. At utøve vildrenjagt efter mer end

20 janr. 1 jagtkort i kalenderaaret er forbudt. Enhver, som har løst jagtkort for vildrenjagt, pligter at opgi til den lensmand, hos hvem kortet er løst, hvormange vildren han i tilfælde under jagten har fældt.

II.

Reglerne av 14 juli 1900 ophæves.

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

I henhold ³⁷/₃ til lov av 22 mai 1875 § 4 meddeles stadfæstelse paa den av Kristiania bys formænd og repræsentanter under 2 december 1909 fattede beslutning angaaende forandring i § 2 i den ved de kongelige resolutioner av 8 februar 1886, 17 november 1888, 23 juli 1900 og 8 juni 1907 stadfæstede vedtægt angaaende avgift til bykassen av koncerter og enkelte offentlige forestillinger.

Vedtægtens § 2 skal lyde saaledes:

»I henhold til lov av 22 mai 1875 § 4 erlægges til bykassen saavel av indlændinger som av utlændinger følgende avgifter:

- a. Av cirkus- og professionelle bryterforestillinger 10 — ti — procent av brutto-indtægten pr. forestilling.
- b. Av varietéforestillinger 5 — fem — kroner pr. forestilling.
- c. Av alle andre forestillinger og forevisninger, derunder kinematografer, erlægges 5 — fem — procent av brutto-indtægten pr. forestilling eller — ved kinematografer og lignende forevisninger — pr. forevisningsdag. I ethvert tilfælde erlægges en minimumsavgift av 4 — fire — kroner pr. forestilling eller pr. forevisningsdag.«

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

Approbation meddeles i henhold til lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900 § 3 paa nedenstaaende av herredsstyret for Kinns herred i Nordre Bergenhus amt under 3 november 1909 fattede beslutning om ordning av meddelelsespligten, naar en tuberkuløs syk forandrer bopæl:

»Meddelelse til sundhetskommisionens ordfører skal ogsaa 22 janr.
ske, naar en tærings-syk forandrer bopæl. Meddelelsespligten
paahviler den syke eller hans paarørende saavelsom hans sidste
husvert; for tjeneres vedkommende har ogsaa husbondsfolket
anmeldelsespligt.«

Plakat

22 janr.

om forandring i plakat av 28 oktober 1876, indeholdende
bestemmelser om fredning av sæl i Nordishavet.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om fredning av sæl i Nordishavet av 18
mai 1876 § 1 bestemmes herved, at plakat av 28 oktober
1876 for aaret 1910 skal lyde saaledes:

»Paa havstrækningen mellem 67° og 75° nordlig bredde
og mellem 5° østlig og 17° vestlig længde fra Greenwich meri-
dian skal det være besætning paa norsk skib og enhver norsk
undersaat forbudt at dræpe eller norsk sæl, klapmyds derunder
ikke indbefattet, tidligere paa aaret end 1 april.«

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Git paa Kristiania Slot den 22 januar 1910.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

22 janr.

av 22 januar.

I henhold til lov om vaartorskefisket ved Roms-
dals amts kyst og fjorder av 1 juli 1907 § 25 bestem-
mes som gjældende indtil videre, at paabudet i nævnte lov-
paragrafs 1ste punktum om, at alle fiskeredskaper skal være
optat av sjøen inden midnat før søn- og helligdage ikke skal
være gjældende inden den havstrækning, som er tillagt Herø
og Sande opsynsdistrikter.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

I henhold til §§ 9 og 69 i lov om brandvæsenet av 15 august 1908 bestemmes:

1. At der meddeles godkjendelse av den av Hamars bystyre i møte den 20 august 1909 fattede beslutning angaaende utførelse av brandsyn sammesteds.
2. At kongelig resolution av 19 januar 1880 angaaende avholdelse av brandvisitationerne i Hamar ophæves. Ifølge ovennævnte beslutning blir brandsynet i Hamar efter den nye brandlov at utføre av:
 - a. Brandmesteren som formand.
 - b. Feiermesteren.
 - c. Et av brandstyrets kommunevalgte medlemmer, som inden hvert aars utgang vælges av brandstyret for det efterfølgende aar.

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

I henhold til § 9 i lov om brandvæsenet av 15 august 1908 meddeles godkjendelse som gjældende indtil videre av den av Narviks bystyre i møte den 26 november 1909 besluttede forandring i den ved kongelig resolution av 17 juni 1909 godkjendte ordning angaaende utførelse av brandsyn sammesteds.

Ifølge beslutningen skal i sidste avsnit av ovennævnte resolution av 17 juni 1909 ordene: »Og et av brandstyret for hvert aar opnævnt bygningskyndig medlem, hvis løn utredes av bykassen« utgaa og erstattes av ordene: »Og brandmesteren«, — saaledes at brandsynet for eftertiden blir at utføre av feiermesteren og brandmesteren.

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

I henhold til §§ 19 og 69 i lov om brandvæsenet av 15 august 1908 bestemmes:

1. At der meddeles godkjendelse av det av Narviks bystyre i møte den 3 september 1909 vedtagne regulativ angaaende betaling for feining sammesteds.
2. At det ved høieste resolution av 17 mai 1904, jfr. kongelig resolution av 10 mai 1906, approberte reglement med takst for feiervæsenet i Narvik ophæves.

Det godkjendte regulativ er saalydende: 22 janr.

»§ 1. Den i brandlovens § 15 paabudte feining av almindelige piper, anbringere og trukne rør utføres uten utgift for huseieren, saafremt denne til byen erlægger eiendomsskat av bygningen.

§ 2. For feining i andre bygninger end i § 1 nævnt, samt for al anden feining av piper og ildsteder, naar den utføres samtidig med den lovbefalte, betales en avgift efter følgende regulativ:

- a) For skorstenspiper og lodpiper samt rør, der benyttes som piper, — 4 øre pr. meter.
- b) Ovner indtil 1,25 m. fra bund samt koke-ovner 8 øre pr. stk.
- c) Ovner over 1,25 m. fra bund samt komfyrer, indmurte gryter og pander 12 øre pr. stk.

For den saaledes bestemte betaling for ovner og komfyrer utføres tillike feining av dertil hørende rør indtil 2,5 m. længde.

- d) For feining, som ikke ovenfor er nævnt, erlægges en avgift, som for hvert enkelt tilfælde bestemmes av brandstyret.

§ 3. For feining utenfor de reglementerte tider erlægges dobbelt avgift.

§ 4. Feining paa søn- og helligdage utføres kun, hvor det av hensyn til fabrikdirift eller lignende er absolut nødvendig. Herfor erlægges firedobbelt avgift, forsaavidt feiningen indgaar under ovenanførte regulativ.

§ 5. Avgift for tvungen feining indkræves av kærneren efter opgave fra brandchefen, indsendt gjennem magistraten for hvert halvår.

Avgift for frivillig feining avgjøres ved kvitteringsmerker, der erholdes kjøpt hos kærneren og leveres til feiermesteren ved feiningens utførelse.

§ 6. Samtlige avgifter for feining oppebæres av kommunen, dog saaledes, at avgifter for den feining, der utføres paa søn- og helligdage, tilfalder feiermesteren.

Kongelig resolution

av 22 januar.

22 janr.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 9 og 69 bestemmes:

1. At der meddeles godkjendelse av den av Tønsbergs bystyre i møte den 19 november 1909 fattede beslutning angaaende utførelse av brandsyn sammesteds.
2. At høieste resolution av 3 juli 1896 om brandvisitationerne i Tønsberg ophæves.

22 janr. Den godkjendte beslutning er saalydende: »De i lov om brandvæsenet av 15 august 1908 paabudte brandsyn utføres i Tønsberg av feiermesteren i forening med brandmesteren eller — i dennes forfald — den av de faste brandkonstabler, som av brandchefen dertil beordres.«

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

I henhold til §§ 9 og 69 i lov om brandvæsenet av 15 august 1908 bestemmes:

1. At der meddeles godkjendelse av den av Moss bystyre i møte den 9 december 1909 fattede beslutning angaaende utførelse av brandsyn sammesteds.
2. At høieste resolution av 23 december 1881 angaaende brandvisitationernes avholdelse i Moss ophæves.

Av den godkjendte beslutning hitsættes: »Brandsynet blir i henhold til lov av 15 august 1908 §§ 9 og 67 at utføre av feiermesteren i forening med brandmesteren eller en anden brandfunktionær efter brandchefens bestemmelse.«

22 janr.

Kongelig resolution

av 22 januar.

I henhold til § 108 i lov om bygningsvæsenet i Trondhjem av 11 juni 1906 meddeles approbation paa de av Trondhjems bystyre i møte den 17 juni 1909 vedtagne tillægsbestemmelser til nævnte lovs §§ 46 og 65.

§ 46. 1. gives et tillæg saalydende:

»Magistrat og formandskap kan, efter at helseraadets utalelse er indhentet, fastsætte de nærmere regler, som blir at befølge ved anlæg av nye og reparation eller forandring av ældre render av dette slags.«

§ 65 ændres, saa den kommer til at lyde saaledes.

»§ 65. 1. Enhver bygning, bestemt til varig ophold for mennesker, skal ha priveter i antal, som bestemmes av helseraadet.

For deres indretning skal der av helseraadet og bygningskommissionen i forening utarbeides bestemte regler.

2. Stald, fjøs, grisehus og lignende maa ikke anlægges uten tilladelse av helseraadet, som ogsaa kan gi almindelige regler for deres indredning.«

Utgiver: Fred. T. Salicath.